

Proužek - Brontosauři

- E H7 A E
1. Ten mír, když za kopcem svítá,
A H7 E
když vystřídá se s nocí den,
H7 A E
a proužek dýmu z dřeva slunce vítá,
A H7 E
z kytky motýl vylít' ven.
E A E
R: Někdo škrtne sirkou, někdo zpívá,
A E
někdo ještě zkouší spát,
H7 A E
u potoka do vody se dívá
A H7 E
jedna holka, co mám rád.
2. Vlasy sváže do uzlu a kouká,
pak vodu dlaní rozčeří,
stud jí sluší, tak jako všem holkám,
co na svou krásu nevěří.
R: E H7 A E A H7 E H7 A E A H7 E
R:
3. Z odpadlýho kousku starý kůry
srdce jsem jí udělal
a večer, když už začly lítat můry,
tajně jí ho do spacáku dal.
A H7 E
R: + [: jedna holka, co mám rád ... :]